

Recep T. Erdoğan G20'de vesayet anlaşması yapıyor!

Bazı Safdiriklerin, "Davos Kahramanı!", "Son Osmanlı Padişahı!", "BOP Sultanı!" diye alkışladıkları Recep Beyin, aslında Yahudi Lobilerinin atadığı "Türkiye Sömürge Komiseri" olduğu anlaşıldı. Hükümetin krize neden tedbir almadığı da böylece ortaya çıktı...

"G-20'de vesayet anlaşması"

Ülke ekonomisi dışarının da etkisiyle büyük bir krize doğru sürüklenirken, hükümetin eli kolu bağlı bir şekilde olanları sadece seyretmekle ve "telaşa gerek yok, teğet geçecek" edebiyatıyla yetinmesinin nedeni anlaşıldı. Başbakan Erdoğan'ın ABD'de yapılan son G-20 toplantısında ülkenin ekonomik bağımsızlığını tamamen ortadan kaldıracak tehlikeli bir anlaşmaya imza attığı ortaya çıktı. Bu anlaşmayla "kriz durumlarında bile, Türkiye'nin bunu önlemeye yönelik radikal bir karar almasının önü kesilmiş" olmaktaydı.

Altına imza atılan bu anlaşmadan dolayı da krizin daha fazla derinleşmemesi için uzmanların gündeme getirdiği tedbir paketleri de havada kalacaktı.

Göstergeler alarm veriyor!

Türkiye'de ekonomik kriz kendisini iyiden iyiye hissettirirken Başbakan Erdoğan, hala 'kriz yok' türküsü çağırmaktaydı. Ekonomideki göstergeler 2001 yılından daha ağır bir krizin yaşandığını gösterirken Başbakan Erdoğan'ın tedbir almak yerine bu göstergeleri görmezlikten gelmeye devam etmesi manidardı. Aslında sadece sanayi üretimindeki daralma bile her şeyi anlatıyordu. Sanayi üretimi, Ocak ayında bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 21,3 daralmıştı. Bu oran 2001 krizinde bile yüzde 14 seviyelerinde kalmıştı.

Felaket bir dönem geliyor

"Felaket bir dönem geliyor ama bundan hükümetin haberi yok" tepkisinde bulunan Ekonomist Yaşar Erdinç, şöyle konuşmuştu: "Sanayi üretimi 2001 yılında maksimum yüzde 14 düşmüş, kriz yok dediğimiz bu gün ise yüzde 21.3 düşmüş. Yani sanayi üretimindeki bu kadar daralmayı görmüyor mu Başbakan? Bu bütün firmaları hallaç pamuğu gibi atacaktır. Yarın bu firmaların dış borçları hükümetin borcu haline gelecek. Böyle bir durumda hala kriz yok deniliyor. Olacak şey mi?"

Öte yandan krize karşı acilen alınması gereken tedbirler konusunda da değerlendirmelerde bulunan Erdinç, öncelikle dalgalı kur politikasının belli bir süre askıya alınması gerektiğinin önemine dikkat çekti. Dolar kurunun 2 TL'ye sabitlenerek kurların bir yıl sabit tutulması gerektiğini anlatan Erdinç, bunun şok bir tedbir olduğunu kaydetti. Bu önerisini elektrik şokuna benzeten Erdinç, "Sağlıklı insana elektrik şokunu verirsiniz öldürürsünüz ama krizdeki adama elektrik şoku verilir, krizi atlatması için" Erdinç, bu şok kararın gerekliliğini de şu şekilde anlattı: "bir kere millet dolar ne olacak diye meraklanmaz. Kur garantisi verildiği için de mevduatta kullanılmayan 30-40 milyar dolar bozdurulacak. Bu hem Merkez Bankası'nın rezervini güçlendirecek hem de dövize olan ihtiyacı azaltacak"

Hükümet nezdinde de makul karşılanan bu öneri bir gerçeği de ortaya çıkardı. Kasım ayında yapılan G-20 toplantısında Erdoğan'ın altına imza attığı anlaşma gereğince Türkiye'nin kriz durumlarında bile bu yönde radikal kararları alamayacağı anlaşıldı. Erdinç, bu önerisine ekonomi yönetiminin sıcak bakmasına rağmen AKP'nin en üst yöneticinin kendisine "bunu uygulayamayız. G-20'de altına imza attığımız anlaşma buna izin vermiyor" dediğini hatırlatarak, o zaman: "Her şey bitmiş demektir. Bu durum, ekonomik bağımsızlığımızın yok edilmesi anlamına gelir."

Türkiye'nin zenginlerinden ABD'ye 32 milyar dolar borcu kimler aktarıyor?

Türkiye'nin ABD Hazine kâğıtlarına yatırımı, "cari açık" korkularının zirvede olduğu dönemde, 34,3 milyar dolarla Ağustos 2008'de en yüksek seviyeye çıkmıştı. Fakat ABD'deki kriz sebebiyle iki ayda 27,9 milyar dolara inmiş, sonrasında tekrar yükselişe geçerek Şubat'ta 32,4 milyar dolara ulaşmıştı. Burada dikkati çeken nokta, krizin Türkiye'de hissedilmeye başlamasıyla birlikte, krizin esas kaynağı olan ABD'ye yeniden yöneliş yaşanmasıydı. Ekim 2008 ile Şubat 2009 arasında 4,5 milyar dolarlık alım yapılmıştı.

Yazar Orhangazi YILMAYAN
23 Mayıs 2009

ABD'nin Türkiye'ye ilişkin verileri 2002 Ocak ayında 8,2 milyar dolardı. Aynı yılın sonundaki rakam ise 13,5 milyardı. Zaman içindeki iniş çıkışların ardından nihai rakam 32 milyar doları aşmıştı. Türkiye, bu rakamla ABD Hazinesi'ni finanse eden önemli ülkeler arasında yer almaktaydı. Tablodan da görüleceği gibi, ABD Hazine kâğıdı alan ülkeler, genelde cari açık problemi olmayan, döviz geliri yüksek ülkeler olmaktadır. Bu yönüyle Türk yatırımcılar ilginç bir durum sergiliyordu.

ABD Hazinesi, kurtarma paketlerinin maliyetiyle bütçedeki açık büyüdükçe daha fazla tahvil ihraç ediyordu. Ettikçe de karşılığını görüyordu. Dünya çıkardığı tahvillere ilgi göstererek ABD'yi finanse etmeye devam ediyordu. En başta Çin vardı. Eylül 2008'e kadar lider Japonya idi. Çin'in alımlarındaki hızlı artış sebebiyle Japonya ikinci sıraya gerilemiş durumdaydı. Şu an Çin kamu ve özel kesiminin elinde tuttuğu ABD Hazine kâğıtlarının tutarı 744,2 milyar doları bulmaktaydı.

Çin hükümeti, rekabet gücünü artırmak, ihracatı teşvik için kendi iç piyasasından dolar topluyor, para biriminin değerini düşük tutuyor, aldığı dolarları da ABD Hazine tahviline yatırıyordu.

Son yıllarda Çin ve Doğu Asya ülkelerinde oluşan tasarruf fazlası, ABD'ye yönelmiş, bunun sonucunda ise ABD kâğıtlarına olan talep artmıştı. Ve krize rağmen bu yöneliş devam ediyordu. Öyle ki, krizin patlak verdiği Ekim 2008'de yabancıların elinde 2 trilyon 980 milyar dolarlık hazine tahvili bulunurken bu rakam 2009 Şubat ayında 3 trilyon 162 milyar dolara çıkmıştı. Yani bir yandan ABD'nin borçlanma ihtiyacı artarken diğer yandan bu ihtiyacı karşılayan yabancıların ABD Hazinesi'ne olan güveni artırmaktaydı.

Tekrar Türkiye'ye dönecek olursak, bir yandan IMF'den en ağır şartlarla borç para beklerken bir yandan da yurtdışındaki 10 milyarlarca doları ülkeye çekememenin sıkıntısıyla karşı karşıya olmamız manidardı. IMF'den beklediğimiz paradan daha fazla bir tutar, ABD Hazine kâğıtlarına yatırılmıştı ve bu parayı ABD kullanmaktaydı. Bankalardaki paralar ve diğer yatırım araçları ise bunların dışındaydı. Anlaşılan o ki, yurtdışında Türkiye'nin 100 milyar doların üzerinde parası olduğu tahminleri gerçeklik kazanmaktaydı.

Neden ABD tahvili?

Türkiye'den, 32,4 milyar dolarlık ABD Hazine tahvili alanların kimler olduğu niçin saklanmaktaydı? Bunun içinde kamuya ait olan kısım da var mıydı?

Hazine'nin geçen ay gerçekleştirdiği, 10 yıl vadeli global dolar tahvili ihalesinde 1,5 milyar dolarlık satış yapmıştı. Tahvilin "getirisi" yüzde 7,6 kadardı. Benzer vadedeki ABD Hazine tahvillerine kıyasla 447,9 baz puanlık "getiri" farkı vardı. Bu dünyada eşi çok az olan bir orandı. Bu sebeptendir ki, tahvilin yüzde 37'si Türkiye'deki alıcılara satılırken, yüzde 43'ü ABD, yüzde 20'si de Avrupalı yatırımcılara kaptırmıştı.

Bu kadar yüksek getiriye ve istikrara rağmen Türkiye'de yerleşik yatırımcıların, para sahiplerinin ABD Hazine tahvillerine yoğun ilgi duyması oldukça ilginç ve anlamlıydı. Evet, ABD kâğıtları gelişmekte olan ülkeler için her şeye rağmen güvenli bir liman durumundaydı. Bu tahviller dünyanın en likit, istenildiğinde kolayca nakite çevrilebilen yatırım aracıydı. Ayrıca bu kâğıtlar dünyanın her yerinde teminat olarak kabul ediliyordu. ABD kâğıtlarının kredi ve ihalelerde teminat olarak kabul edilmesi, yurtdışında iş yapan Türk şirketleri için tercih sebebi olabilirdi, ama bu kadar büyük bir tutarın, yine de izaha ihtiyacı vardı.

Bunun dışında mutlaka başka sebepler de aranmalıydı. Bunu öğrenebilmek için önce kimlerin bu kâğıtlara yatırım yaptığı ortaya çıkarılmalıydı. Bu konuda kamuoyunu aydınlatmak da, ilgili mercilere kalmıştı. Türkiye, bu kriz ortamında IMF'den kredi almak için uğraşırken kimlerin, neden ABD kâğıtlarını tercih ettiğini bilmek herkesin hakkıydı. Yoksa.. Evet, yoksa ülkemizin ve Milletimizin sırtından trilyonları vuran "Beyaz Türkler-sabataist hainler" Türkiye'nin yıkılması pahasına ABD'nin ayakta kalmasına mı çalışmaktaydı?!

Erdemir'in üretimi durdurma noktasına taşınması ne anlama geliyor?

Zonguldak'ın Ereğli ilçesinde kurulu ERDEMİR TAŞ Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu Üyesi Oğuz Özgen, "Küresel kredi krizi demir-çelikteki yumuşamayla birleşince bütün dünya ülkelerini ve Türkiye'yi allak bullak eden durumla karşı karşıya kaldık" demişti.

Özgen, ERDEMİR Bağlık Kantini'nde "Piyasa Analizi Başlıklı" şirketlerinin performansı ile ilgili sunum eşliğinde düzenlediği toplantıda yaptığı konuşmada, 2008 Ağustos ayından itibaren piyasa koşullarında çok büyük değişiklikler yaşandığını, bunun ERDEMİR'in yanı sıra Türkiye ve dünya için de geçerli olduğunu söylemişti.

Yazar Orhangazi YILMAYAN
23 Mayıs 2009

Geçen yılın ağır ve zor geçeceğini bildiklerini, ağustos aylarının demir-çelik piyasalarında genellikle durgun geçtiğine işaret eden Özgen, şunları kaydetmişti:

"Birçok insanın hissetmekle birlikte bu kadar keskin olacağını göremediği küresel kredi krizi patlak verdi. Bu ağustos ayının sonlarına doğru gerçekleşti. Küresel kredi krizi demir-çelikteki yumuşamayla birleşince bütün dünya ülkelerini ve Türkiye'yi allak bullak eden durumla karşı karşıya kaldık. Ekonomik yapı birden bire sanayi ve reel sektörü etkiledi. Aslında biz kriz tedbirlerini ERDEMİR'de ağustos ayından itibaren son derece sıkı şekilde uyguluyoruz. Çok önceden gördüğümüz ve hissettiğimiz yapının içerisinde bütün bu koşulları göğüslemeye ve karşı koymaya gayret ediyoruz."

Yaşanan vahim tablonun sadece demir-çelik krizi olarak görülmemesi gerektiğini ifade eden Özgen, "Uçakların serbest düşüş yapması gibi (sıcak rulolar) 1100 dolardan 475 dolara gevşemiş. Bu yüzde 75'lere tekabül eder. Şu anda da 400 dolar bandını kırmış durumda. Çok vahim. Bundan önceki krizleri ihracatla aştık. Çünkü Türkiye'nin iç dinamiklerinden oluşan krizlerdi. Fakat bu krizin böyle olduğunu söylemek imkânsız. Bütün dünyayla bunu yaşıyoruz" sözleri dikkat çekmişti.

Erdemir'in durması, Türkiye'nin iflasıydı..

Özgen, ağustos ayından itibaren krizin bilincinde çok yoğun tedbirler uygulandığını, bunların maliyet düşürme, elektrik ve kâğıt tasarrufuna kadar birçok unsuru kapsadığına dikkati çekerek:

"Malı satmak durumundasınız. Malı satamazsanız gelir ve nakit elde edemezsiniz. Yaşama şansınız da kalmaz. ERDEMİR'in bir aylık üretimi 400 bin tondur ve 2008'i bu orandaki ton satışlarla geçtik. Temmuz ayında bir ayda 400 bin ton satış yaptık. Ekim ayında 177 bin ton, kasım ayında 110 bin ton sipariş gelmiş. Talepte ve siparişte yüzde 75 oranında azalma var. Aralık ayında 238 bin, ocakta da biraz canlanmış. Zirve yaptığı yer şubattır ve 473 bin tondur. Neredeyse üretim ve sevkiyatımıza eşittir. Mart ayında şu anda 396 bin tondur. Yani elimizde bir aylık sipariş var. İleride sipariş toplayamazsak bir ay sonra fabrikada hatlar duracak demektir" sözleriyle iflasın işaretini vermişti.

The Economist: "Türkiye'de sanayi çöküyor"!

Küresel finansal krizin sanayi krizi yarattığı belirtilirken Türkiye'yi örnek olarak göstermişti. The Economist dergisi, imalat krizinin büyüklüğünün hala tam anlaşılmadığını vurgularken "Sanayi, Brezilya, Malezya ve Türkiye'de gibi Doğu Avrupa'da da çöküyor. Çin'deki binlerce fabrika terk edilmiş durumda" demişti.

Buna rağmen The Economist, son sayısının kapak konusu yaptığı, imalat sanayinin hükümetlerce kurtarılmasını eleştirmişti.

İngilizlerin Prestijli haftalık dergisi The Economist, ilgili sayısında "İmalat sanayinin çöküşü"nü kapak yaparak, başyazısında sorunu değerlendirirken "Finansal kriz, bir sanayi krizi yarattı görüşünü dile getirmişti. Finansal krizin yıkıcı küresel gücünün geçen yıl belli olduğunu ancak imalat krizinin büyüklüğünün hala tam anlaşılmadığını kaydeden dergi, bunun önemli bir nedeninin daha çok ulusal boyutta görünmesi olduğunu belirtmişti.

Sanayi üretiminin son üç ayda Amerika'da yüzde 3,6, İngiltere'de ise yüzde 4,4 gerilediğine işaret edilen analizde çöküşün, imalat ürünleri ihracatına bağımlı ülkelerde daha büyük olduğu vurgulandı. Bu çerçevede dördüncü çeyrekteki düşüşün Almanya'da yüzde 6,8, Tayvan'da yüzde 21,7, Japonya'da ise yüzde 12'ye ulaştığına dikkat çeken dergi, şunları yazdı:

"Sanayi, Brezilya, Malezya ve Türkiye'de gibi doğu Avrupa'da da çöküyor. Çin'de binlerce fabrika, terk edilmiş durumda. İşçiler, yeni yıl tatili için kırsaldaki evlerine gitti. Ama bunların hiçbiri hala geri dönmedi."

İngiliz dergisi, finansal sistemi kurtaran hükümetlerden şimdi sanayiye de desteklenmesi istendiğini belirterek "Sanayiye özel bir destek sağlamak doğru mudur? sorusuna "hayır yanıtını verdi. Sanayinin kurtarılmasının zorlukları üzerinde duran dergi, şu görüşleri dile getirmişti:

"Hükümetler, hangi şirketlerin kurtarılması gerektiğini veya herhangi bir sanayinin doğru büyüklüğünün ne olduğunu nasıl bilecek? Bu konudaki karara tüketicilere aittir. En çok ses çıkartan veya en zeki lobicileri olan sanayilere para vermek adil olmaz, israf olur. Talebi, yardım alamayan talihsiz sektörden yardım alan talihsiz sektöre kaydırmak sadece bunalımı körükler" diyerek, milli sanayilerin değil, Siyonist Yahudi şirketlerinin desteklenmesini önermişti.

Kriz kimleri dize getiriyor?

Financial Times gazetesi, "komünizmden sonra bir ideolojik ilah daha iflas etti" diyordu. Abartı gibi görünse de, kapitalizmin bittiğini ve olayın vahametini ortaya koyuyordu. Gazete, "Kapitalizmin geleceği" adlı yazı dizisine şu cümlelerle başlıyordu:

"Bir başka ideolojik ilah daha iflas etti. Siyaseti ve alınacak tutumları son otuz yıldan uzun bir süredir belirleyen varsayımlar, bir anda devrimci sosyalizm fikri kadar geçmişte kalmış görünüyor. Peki, dünya bu noktaya nasıl geldi? Sorunun cevabı önemli oranda liberalizm çağının, kendi çöküşünün tohumlarını barındırmış olmasında yatıyor."

Bu dönem aynı zamanda, finans sektöründe ve getirdiği kazançta olağanüstü büyümenin de yaşandığı dönem. Bu noktadan sonra, herkesin dayandığı küresel ekonomi sisteminin değiştirilmesi dahi düşünülebilir. Dünyanın entegre olmuş ekonomileri birinci dünya savaşı öncesinde de çökmüştü. Yine çökebilir..."

Şimdi; Hillary Clinton'ın Ortadoğu ve Ankara ziyaretini, Barack Obama'nın Türkiye'ye gelmesini, bu gerçeklerle yeniden değerlendirelim: ABD'nin Irak'tan çıkışta Türkiye'ye ihtiyacı var mı? Var. Suriye ile ilişkileri geliştirmede ihtiyacı var mı? Var? Kafkaslar'da bize ihtiyacı var mı? Var.. Karadeniz'den Çin sınırına kadar etkisini kaybetmemek için Türkiye'ye ihtiyacı var mı? Var. Afganistan-Pakistan bölgesinde yoğunlaşan yeni krizde ihtiyacı var mı? Var. Filistin meselesinde, Ortadoğu'ya ilişkin hemen bütün konularda, hiç olmadığı kadar ihtiyacı var mı? Var...

Türkiye, Osmanlı'dan bu yana yakın bölgesinde hiç olmadığı kadar etkin bir ülke oldu mu? Oldu. Bu daha da artacak mı? Evet, artacak. Hem de şaşırtıcı biçimde! Davos çıkışı Türkiye'ye zarar verdi mi? Hayır, bu pozisyonu hiç etkilemedi.

Peki; İsrail'in "tek yanlı vurma" yaygarasına rağmen, İran nükleer üretime başlamasına rağmen ABD-İran ilişkileri gizlice ve entras biçimde gelişiyor mu? Evet. Bu iyileşmede Afganistan konusunda işbirliği arayışı var mı? Evet. Türkiye burada da kolaylaştırıcı rol oynuyor mu? Evet.

Peki; ABD'nin, daha doğrusu yeni yönetimin uluslararası politikalarında radikal değişiklikler yaşıyor mu? Evet. Eski düşmanlarıyla işbirliğine gidiyor mu? Evet. Bunda Bush yönetiminin aksine, Obama'nın yumuşama politikasının etkisi var mı? Elbette var...

Bütün bunlar doğru. Ama bu gelişmelerin ilk sebeplerinin, gerekçelerinin ötesinde bir başka gerçek daha var, çok büyük bir gerçek... ABD'yi, küresel algısını, eğilimlerini, 21. yüzyıl vizyonunu temelinden sarsan bir gerçek: Kriz!.. Ve bu, devrim niteliğinde değişimlere yol açacak. Ve bu, sadece ekonomiyle sınırlı bir kriz değil" diyen İbrahim Karagül, acaba "kapitalist ve zalim Amerika çöküyor, tam fırsattır, bir çelmede biz takalım ve insanlığı bu beladan kurtaralım" mı diyordu.. Yoksa "Bize en muhtaç oldukları bir süreçte, Siyonist canavarın yaralarını sarmasına ve İslam dünyasına saldırmasına destek çıkıp pastadan pay kapalım" mı demek istiyordu?

IMF Merkez Bankası, 'Süper Dolar' ve tek Dünya Devleti sallanıyor!

Bazı iddialara göre, IMF önümüzdeki aylarda yüz milyarlarca dolar para sürecektir piyasaya. Öyle kredi değil, IMF para basacak. Bir çeşit "Süper para" olacak bu.

Böylece finansal tıkanıklığın önüne geçilmeye çalışılacak. Öneriyi getirenler arasında George Soros ve ABD Hazine Danışmanı Ted Truman var. Arkasında ABD ve İngiltere var. Londra'daki zirveye hazırlık için yapılacak G20 ekonomik bakanları toplantısının tartışma konularından birinin bu olacağı söyleniyor.

IMF'nin Dünya Merkez Bankası'na dönüştürülmesi, küresel ortak para projesi hakkında daha önce yazmıştık. ABD/İngiliz ekseninin bu amaçla çok önceden hazırladığı strateji şuydu: Uluslararası Para Fonu IMF'ye adeta diktatörlüğü andıran bir rol yüklenecek. IMF bütün ülkelere ekonomi politikaları dayatabilecek, ekonomileri üzerinde söz hakkına sahip olacak. Özelleştirmeden serbest ticaretin ilkelerine kadar dünya ekonomisini ilgilendiren her alanda tek hakim olacak. IMF bir anlamda Dünya Merkez Bankası olacak. Dolayısıyla da küresel politikalar üzerinde ABD-İngiliz çıkarlarını dayatacak bir güç haline gelecek. Şu an sarsılmakta olan globalleşmeye tekrar ivme kazandırılacak. Bu süreç ileri aşamalarda yeryüzünde tek siyasi otoriteye kapı aralayacak. ABD'nin başaramadığı küresel imparatorluk, "Dünya Devleti" bu aşamada tartışılır olacak.

Merkeziyetçi ülkeler aslında dünyanın tamamını istiyor. Ekonomiyi, kaynakları ve siyasi iktidarı tek elde toplamaya çalışıyor. Tek "Dünya Merkez Bankası" istiyor. "Tek Para Birimi" istiyor. "Tek Dünya Devleti" istiyor.

Amerikan elçisi neden "kesinlikle" kelimesini kullanıyor?

ABD Başkanı Obama, Rusya'dan dönen Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile Başbakan Tayyip Erdoğan'ı telefonla arıyordu. Görüşmelerin ardından gerek Cumhurbaşkanlığı gerekse Başbakanlıktan yapılan açıklamalar, Obama'nın "Türkiye'nin ve Erdoğan'ın bölgesel lider olarak çalışmalarını takdir ediyoruz" iltifatları yağdırıyordu.

Obama resmen, "Orta Doğu'da ve Afganistan'da uygulayacağım yeni politikalarda Türkiye'nin desteğini bekliyorum. NATO'yu da işin içine katacağım" diyor ama Türkiye'nin en üst düzeydeki iki makamı bu bilgileri kamuoyundan saklıyordu!

Obama, bu görüşmelerinden hemen sonra Afganistan'a 17 bin asker gönderme kararını da açıklıyordu. Adam programını yapmış, uyguluyordu. Bu arada Obama'nın, ABD'nin Afganistan'a atama ile Devlet Başkanı yaptığı Hamid Karzai'yi de telefonla aradığını unutmayalım. Afganistan'da da Ağustos ayında Devlet Başkanlığı seçimi yaklaşıyordu.

ABD'nin Ankara Büyükelçisi James Jeffrey ise Türkiye ile ABD arasında işbirliğinin Barack Obama'nın başkanlığı döneminde de "kesinlikle devam edeceğini" söylüyordu.

Peki Jeffrey, neden "kesinlikle" kelimesini kullanıyordu?

Türkiye ile Rusya'nın kendi aralarındaki ticarete dolar yerine Türk Lirası ve ruble kullanma kararı vermesi kafaları karıştırıyordu da ondan!

Jeffrey ayrıca, "Türkiye'nin bir dostu olarak yeni bir IMF programının yararlı olacağını düşünüyoruz" diye, bilinen görüşünü tekrarlıyordu. Türkiye ekonomisini IMF vasıtasıyla kontrol altında tutmaları gerekiyordu ki istedikleri siyasi kararları da kolayca aldirabilsinler!.. [\[1\]](#)

Sosyal patlamaların kısa tarihi (bir komplo teorisi denemesi)

Serdar Turgut, sonunda tumturaklı yorumlara başlamıştı:

Sosyal devleti oluşturma ihtimalini yıllar süren bilinçli ideolojik bir taarruz sonucunda tamamen kaybetmiş olan ABD, kapitalist gelişmiş ülkeler içinde kendi halkını krizin darbesine en fazla açık bırakan ülke haline gelmiş bulunuyor.

İşlerini kaybetmiş olanlar, hızlandırılmış bir acımasızlık süreciyle kısa süre içinde evsiz insanlar olarak derme çatma çadırlarda yaşar hale geliyor.

Bu ortamın ciddi bir sosyal patlama yaratacağı da kesin gibi gözüküyor.

Amerika derin devletinin krizi ve sosyal patlamaları önceden tahmin edip hazırlık yaptığı yolunda işaretler de seziliyor. Kısa zaman önce ülkenin birçok yöresinde gizli tutulan, etrafı yüksek duvarlarla çevrilmiş olan toplama kampları ortaya çıkarılmıştı. Bunların vatandaşlar tarafından çekilen fotoğrafları internet ortamında bile yer almıştı. Kimse anlayamamıştı o hazırlığın ne için olduğunu.

Anladığım kadarıyla, o karmaşık ülkenin en iyi biçimde, yazar Naomi Wolf'un ortaya attığı kavram olan 'şok terapisi' ile yönetileceği, hala daha Amerikan derin devletinin resmi ideolojisi halinde tutuluyor.

Bakalım yeni Başkan Obama'nın derin devletin ideolojisini değiştirmeye gücü yetecek mi?.. Topluma şok terapileri uygulayanlar karar süreçlerinde etkili oluyorsa (ki Bush dönemi bunun için son derece uygundu) ekonomik krizin de bu boyutta patlaması/patlatılmasının planlanmış

bir politika olduğunu düşünenler de çıkacaktır.

Amerika'da, kriz biçimindeki şok terapisinin sonucu sosyal patlama olacağı hesaplanıp, toplama kampları da bu yüzden önceden inşa edilmiş olabilir.

Birçok insan Amerika'da sosyal patlama ve direnme geleneğinin pek olmadığını düşünür. Oysaki bu bakış tamamen yanlıştır. Büyük depresyon döneminde işini kaybedip evinden atılanların sokağa bırakılan ev eşyaları mahalle içinde örgütlenen direnme komiteleri tarafından tekrar eve geri sokulup yerleştirilmiştir. Bu tür bir direniş Marksist geleneği hayli sağlam olan ülkelerde bile ender görülmüş türde eylemdir.

Amerika şu anda, adeta bir korku filmine benzeyen koşullara sahip olduğu 1970'li yıllara geri döndürülmektedir. Sokak çetelerinin, vahşetin hakim olduğu bir New York geri getirilmektedir. Bu insanların aç oldukları takdirde toplu halde neler yapabilecekleri hiç belli değildir.

Anlaşılan bunlar, harekete geçtikleri zaman toplama kamplarını devreye sokmayı düşünüyorlar.

Amerika'da durum vahimleşirken Avrupa'da da görüntü hiç iyi değildir. Sosyal devlet uygulamaları ve Marksist gelenekleri nedeniyle bu ülkelerde bilinçli ve talepkâr halkın toplu ayaklanma tarihleri de zengindir.

Eğer devletler şirketlere yardım yanında fakirine de aktif yardımları bir an önce devreye sokmazsa, çatışmalar içeren toplu ayaklanmalar Avrupa'nın kısa vadeli gündemindedir.

Türkiye'de feodal kökenlerle bağlantıların hala daha kuvvetli olması ve aile dayanışması geleneğinin bulunması, ülkeyi bu açıdan da dünyada avantajlı hale getirmektedir.

Tabii biz Marksistlerin tamamen ezilmiş ve sadece kültürel solcular haline getirilmiş

olmamız da devlet açısından büyük bir avantajdır.

Ortaya direnmek isteyenler çıksa da bunlara anlamlı laf edecek insan pek yoktur ortada.

Türkiye'de bazen çok da tehlikeli olabilen bireysel patlamalar dışında büyük sosyal hareketlenmeler olması ihtimali pek görülmemektedir. Dini duyarlılıklar ve yardımlaşma, olabilecek tepkisel hareketleri erkenden engellemektedir.

Bu bağlamda, eğer söylendiği gibi Obama Türkiye'ye geldiğinde onunla konuşulurken çok dikkatli olunmasında da yarar vardır. Zira Amerika'nın sosyal iç koşulları yukarıda tanımladığım şekilde olduğundan, Amerika'nın çok yakında Irak'ın yerine ikame edebileceği bir dış savaşa ihtiyacı olacaktır.

Ancak bir savaşın, iç karışıklığı erteleyeceği düşünülüyordur mutlaka. Türkiye etrafına babalanırken bir de illa ABD'nin stratejik ortağı olacağım diyerek Amerika'nın yeni açacağı kesin olan savaş cephesinde aktif olarak rol almak durumunda kalabilir, aman dikkat... Çünkü bizlerin artık şok terapisini kaldıracak halimiz pek kalmadı. Yeni bir terapi bizi yola sokmak yerine öldürebilir" [2]

Evet, artık sular değil, okyanuslar bulanıyor. Zaten derin deryalar bulanmadan durulacağı benzemiyor. Hazır olun, dünya dönüşüme hazırlanıyor ve yönetim el değiştiriyor!

[1] Arslan Bulut / Yeniçağ

Yazar Orhangazi YILMAYAN
23 Mayıs 2009

[2] Akşam